

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Arianen. Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ris falsis inserta reducitur infra plumbum. Quinta, cum literis bullatis & redidit aliquid in eis per rasuram tenuem immutatur. Eos etiam a crimine falsitatis non reputamus immunes qui contra constitutionem premissam scienter literas nostras nisi de nostra vel bullatoris nostri manu recipiunt. Eos quoque qui accedentes ad bullas, falsas literas caute projiciunt, ut de vera bulla cum aliis figillentur. Sed hæc duæ species falsitatis non possunt facile deprehendi, nisi vel in modo dictaminis, vel in forma scripturæ, vel qualitate chartæ falsitas cognoscatur. In ceteris autem diligens indagator falsitatem poterit diligentius intueri, vel in adjunctione filorum, vel in collatione bullæ, vel motione, vel obtusione, præsertim si bulla non sit æqualis, sed alicubi magis sit tumida, alibi magis depressa. Si verò quod contra ipsum I. vobis præcipimus neglexeritis adimplere, noveritis nos venerabili fratri nostro Vercellen. Episcopo præcipiendo mandasse ut ipse id auctoritate apostolica sublato appellationis obstaculo exequatur. Datum Spolet. II. Non. Septembris.

D E F A V R E S H A M,
S. Augustini, & S. Georgij Prioribus,
in Cantuarien. diocesi constitutis.

Epist. 350.
Ne ad sedem
apostolicam ri-
te appellantes
impediantur.

Sic apostolica sedes inter fratres & coepiscopos nostros pastoralis dispensavit oneris gravitatem, sic eos in creditæ sibi sollicitudinis partem assumpsit, ut nihil sibi subtraheret de plenitudine potestatis, quò minus de singulis causis ecclesiasticis inquirere possit, & cum voluerit judicare, ad communem omnium utilitatem constituens, ut ad eam tanquam generalem omnium matrem & singulare fidelium Christi refugium appelletur, per quod & minorum tollatur oppressio, & superiorum præsumptio refrænetur. Cum itaque appellationibus, quæ ad sedem apo. interponuntur sæpius, velimus ab omnibus humiliter & devotè deferri, disc. vestræ per apostolica scripta mandamus & districte præcipimus quatenus ex parte nostra curetis fortius inhibere ne quis in Cantuarien. Ecclesiam & dilectos filios Priorem & monachos Cantuarien. post appellationem ad nos legitime interpositam excommunicationis, suspensionis, sive interdicti sententiam proferre præ-

sumat. Si quis verò contra præsumpserit, vel hæcenus fortè præsumpsit, sententiam ejus nullam esse penitus nunciatis. Si qui etiam possessiones eorum invaserint violenter, eos ad restitutionem earum per censuram ecclesiasticam appel. postposita compellatis. Nullis literis ob. veritate tacita &c. Quòd si omnes &c. Datum Spolet. IV. Nonas Septembris.

S. AVGVSTINI ET S. GEORG.
Prioribus Cantuarien.

Dilecti filij Io. & Hubertus nuncij dilectorum filiorum Prioris & monachorum Ecclesiæ Cantuarien. nobis humiliter retulerunt quòd cum pro causa quæ inter dictos Priorem & monachos & venerabilem fratrem nostrum Cantuarien. Archiepiscopum super capella de Lamhee vertebatur, ab ipsis Priore ac monachis mitterentur, sicut eis propositum fuit, idem Archiepiscopus post iter arreptum in eos excommunicationis sententiam promulgavit. Cum autem plus sit ad sedem apostolicam factò provocare quam verbo, & ipsis propter prædictam causam ad Romanam Ecclesiam venientibus, intelligatur ad sedem apostolicam provocatum; discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus si verum est quod asseritur, dictos Io. & Hu. appellatione postposita denunciatis excommunicationis vinculo non teneri. Datum Perusij, III. Idus Septembris.

ARIANEN. EPISCOPO.

Accedentes ad præsentiam nostram dilecti filij Georg. & Aug. monachi monasterij sancti Salvatoris de Telesia, quod ad Romanam Ecclesiam specialiter noscitur pertinere, dilectorum filiorum Conventus ipsius monasterij ac Prioris & Primicerij Beneventan. nobis literas præsentarunt: ex quarum continentia & illorum diligenti significatione nobis innotuit quòd cum prædictis Priori & Primicerio Beneventan. nostras literas misissemus ut P. tunc Abbati ipsius monasterij, quoniam ipsum minus providè gubernabat, de bonis ipsius facerent congruè provideri, & ibidem alium subrogari Abbatem qui præesse sciret fratribus & prodesse, provisò convenienter eidem P. post resignationem ipsius, ipso præsentem, ac suum

Epist. 351.
Ejusdem argu-
menti.
Cap. Dilecti f.
lij. De appella-

Epist. 352.
De electione
& confirmatio-
ne Abbatis Be-
neventani.

præbente assensum, dilectum filium Iohannem Priorem suum, virum (sicut dicitur) literatum, providum, & discretum, canonicè in Abbatem & concorditer elegerunt. Cùmque idem electus pro confirmatione suæ electionis ad nostram præsentiam festinaret, propter inedia[m] paupertatis, qua[m] monasterium ipsum plurimum asseritur aggravatum, necnon & causa[m] metus, fuit ab ipso itinere revocatus. Quoniam igitur nobis de rei veritate plenè constare nequivit, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus de forma electionis & de persona electi diligenter inquiras: & si inveneris formam electionis & electi personam idoneam, eam auctoritate nostra omni contradictione vel appellatione cessante confirmes, & munus ei benedictionis impendas, ab eo juramentum recipiens sub ea forma quam sub Bulla nostra tibi mittimus interclusam. Datum Perusij, XVIII. Kal. Octobris.

ILLVSTRI CONSTANTINOPOLITANI
Imperatori.

Imperialis excellentiæ magnitudo si se coram eo humiliaverit qui humilia respicit & alta à longè cognoscit, & super eo sui stabilierit imperij fundamentum præter quod aliud poni non potest, quod est ipse Iesus, & super quo ipse Dominus noster nascentis Ecclesiæ posuit fundamentum, Super hanc petram, inquit, edificabo Ecclesiam meam, exaltabitur & elevabitur, quoniam omnis qui se humiliat exaltabitur, secundum testimonium veritatis; & firmabitur, & non flectetur, quoniam ædificium quod super hoc fundamentum consistit, nec casum timet, nec ad machinas formidat hostiles. Ut autem firmius & fortius Imperium tuum in hujus fundamenti firmitate persistat, oportet ut Deum universis tuis affectibus anteponas, & sponsam ejus Rom. Ecclesiam, cujus ipse fundamentum & fundator existit, præcipue venereris, ut dum in dilectione sponsæ & sponsæ persistiteris unitate, ex nulla parte celsitudinis tuæ sublimitas quatiatur. Verùm ut non ad detractionem sed tuam potius correctionem loquamur, miramur nõ modicum, murmurat etiam adversum te populus Christianus, immo & ipse Iesus, ubi ille te increpat: *Hospes fui, & non collegisti me, infirmus, & non visitasti me in carcere, & non ve-*

nisti ad me. Cùm enim peccatis nostris exigentibus venerint gentes in hereditatem Domini, & coinquinaverint templum sanctum ejus, immo & ipsum Iesum Christum quodammodo captivaverint, lignum sanctæ crucis, in qua salus mundi pependit, & delevit chirographum mortis antiq[ue], (in qua etiam Apostolus se asserit gloriari, *Mihi absit, inquit, gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi.*) nec Christo exuli subvenire nec ad liberationem terræ nativitatibus ipsius intendere hætenus, sicut debueras, curavisti; cùm tam ex vicinitate locorum, quàm abundantia divitiarum tuarum, & potentia, qua inimicos crucis munere divino præcellis, id potueris commodius & expeditius aliis Principibus adimplere. Est etiam aliud propter quod non solum adversus te, immo adversus Romanam Ecclesiam, quæ id hætenus quasi sub dissimulatione transivit, murmurat populus Christianus. Cùm enim Dominus noster unam sibi sponsam elegerit, non habentem maculam, neque rugam, (juxta quod in Canticis protestatur, *Vna est, inquit, dilecta mea, sponsa mea, columba mea.* & in Evang. dicit: *Alias oves habeo quæ non sunt ex hoc ovili. & illas oportet me adducere, ut fiat unum ovile, & unus pastor.*) cùm etiam inconsutilis tunica Christi divisa non fuerit, & in Symbolo contineatur expressè, *Credo unam sanctam catholicam & apostolicam Ecclesiam,* Græcorum populi ab unitate apostolicæ sedis & Romanæ Ecclesiæ recedentes, quæ disponente Domino cunctorum fidelium mater est & magistra, sibi aliam Ecclesiam confinxerunt, si tamen quæ præter unam est, Ecclesia sit dicenda. Ut igitur in utroque prædictorum murmur sileat populi Christiani, immo ut Christum tibi reddas propitium, celsitudinem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, & in remissionem injungimus peccatorum, quatenus postpositis aliis sollicitudinibus viriliter ac potenter assurgas in adjutorium Iesu Christi, & ad terram ipsam, quam ipse proprio sanguine comparavit, (de qua in Psalmo habetur: *Homo factus est in ea, & ipse fundavit eam altissimus.* & alibi: *Deus Rex noster ante secula operatus est salutem in medio terræ.*) liberandam de manibus paganorum, & restituendam pristinæ libertati, ut in ea nomen Domini glorificetur.

Epist. 333.
Vt Sarracenis
fortiter resistat,
& Græcorum Ec-
clesiam ad La-
tinam, & quam
murem, redire
cogat.

Epist. 333.
De celsi-
tudine
ac libertate
ecclesie